AGOLO UNDE SE ÎNVAȚA TENNIS

Pe terenul O.S.P.—200 de tineri se inițiază în technica «sportului alb»

Câteva picături de ploaie... Norulețiî cenușii persistă în a fi perdea soarelui care cu greu poate ieși din când în când la iveală.

Tribunele de pe terenul OSP (fost Doherty) sunt goale de astă dată.

E ora 7 dimineața și spectatorii, ori și cât or fi ei de spectatori nu se trezesc atât de devreme.

Și totuși pe teren e freamăt și gălăgie...

Explicația: s'au adunat elevii școalei de tennis.

Prima lecție. Viitorii tennișmani se inițiază în tainele sportului alb.

Elevii sunt punctuali

Programul «Federației de tennis» pentru școala de curând inaugurată aci, sună astfel:

Ora 7: Apelul elevilor între 16 și 18 ani; 7.05: Împărțirea materialului (pantofi, rachete, mingi); 7.10: program de ansamblu; 8.00: mișcări cu racheta, (prize, poziție de așteptare, deplasări); 8.30: Aplicarea mișcărilor învățate împreună cu instructorii pe teren.

Și programul se respectă întocmai, pentru că elevii sunt punctuali și înțelegători, d. Suvalcea — responsabilul technic FRT — este autoritar și pentrucă... așa trebue să fie.

De la ora 9 începe programul cu elevii sub 15 ani, în majoritate copii, care abea întrec înălțimea fileului.

Începe programul

S'au aliniat cu toții vreo 30, băieți și fete, pe sgura roșie a unui teren.

Toți, cu pantofi și rachete, puse la dispoziție de federație, execută punct cu punct ceeace li se explică.

Într'un colț, *d. Plomaritis* — secretar general FRT — în pantaloni scurți și cu racheta în mână, sub imboldul sutelor de elevi înscriși la cursurile de tennis, ia la rândul său

lecții dela Titel Ursan, antrenorul echipei BNR și voluntar la această muncă.

Asudat și vădit obosit după cele «câteva» mingi, d. Plomoritis ne-a răspuns la întrebările noastre.

«Noi încercăm acum, prin această școală, un sistem nou în tennis. Nu se trece direct la minge. In primul rând se insistă asupra mișcării. Aceasta este descompusă și astfel elevii o pot învăța mult mai ușor».

Se face gimnastică cu recheta și se predau mișcările elementare. Observ câțiva tineri cu rachete fără corzi și tot d. *Plomaritis* ne lămurește:

«Pentru început nu ne interesează faptul că va lovi sau nu mingea. Elevul trebue să învețe cum să țină racheta și cum să execute cât mai corect mișcările. De altfel am cumpărat un număr îndestulător de rachete, astfel că fiecare elev are racheta lui».

Ceva nou

«Noi dorim, continuă d. Plomaritis, să aducem ceva nou în tennis. Vom învăța deasemeni pe elevi cum să-și pregătească materialul. Îi vom învăța cum se face un teren, cum se udă, cum se nivelează și cum trebue liniat.

Acest lucru va ușura simțitor și cheltuelile și însăși activitatea școlii. Elevii vor trebui deacum înainte să-și pregătească singuri terenul de joc, căci nu-l vor mai găsi gata făcut. Vor ști astfel, muncind la teren, că trebue să-l și păstreze și îngrijească căci este al lor».

D. Plomaritis a terminat lecția pe ziua de astăzi și s'a îndreptat spre vestiar, prilej pentru noi să mai observăm și alte lucruri.

Campionii printre elevi

Printre ghemotoacele de oameni în luptă cu racheta a apărut Cobzuc.

A observat de departe pe unul blond, și s'a dus să-i corecteze mișcarea. Acesta i-a surâs și a executat mișcarea întocmai.

Apoi și-a luat o grupă și în fundul terenului discută cu elevii loviturile pe care le învățaseră.

Alături de acesta mai funcționează pentru îndrumarea elevilor, instructorii Pavel și Ursan. Nenumărați juniori, deacum cunoscători ai loviturilor de bază ajută și ei la antrenamentul celor tineri. Astfel elevii își vor putea desăvârși forma, vor fi niște jucători corecți și asta datorită în special muncii pe care o depun cei cu dragoste pentru acest sport.

Final

Școala aceasta inițiată de Federația de Tennis este un prim pas în popularizarea sportului. Împreună cu meichurile de «desculți» și cu viitoarele cursuri se va realiza ceeace de mult este necesar: sportul de masse.

De altfel reușita acestui gen de școală ne-o arată în special numărul mare al celor ce s'au înscris să-i urmeze cursurile, dragostea lor pentru acest sport și silința de a-l învăța.

Am părăsit terenul odată cu cei ce-și terminau lecția.

Pe teren a mai rămas o gămălie de copil cu racheta în mână. Mingea îi scapă printre degete și cu greu încearcă dela depărtare fileul.

Un viitor jucător!

S. Brizeanu

O problemă actuală

Campionatul juniorilor la hand-ball

Vitală, prin însăși esența ei, și prezentă mai mult decât oriunde în handball, problema juniorilor pare să fie, contrar importanței pe care o prezintă, dată — dacă nu total — aproape complect, uitării. Este o greșeală evidentă, și în totală contradicție cu noțiunea de „progres al handballului căci atât timp cât nu vor fi create cadrele necesare, căile de progres ale handballului vor fi închise. Căci atât jocul cât și jucătorii nu se vor putea adapta cerințelor unui joc modern. Și din acest impas handballul autohton nu va putea ieși decât datorită elementelor tinere și capabile.

*

In handball ne aflăm în fața unei situații speciale, identică cu multe alte sporturi.

Juniori avem, talente avem cu duiumul. Atunci de ce se pune această problemă?

Juniorii handball-ului, activează în categorii neadecuate fizicului lor, căci posibilitățile sunt mari. Pentrucă majoritatea grupărilor divizionare întrebuințează juniori în matchurile de campionat. Juniorul va corespunde câteva matchuri, apoi, firesc, se va prăbuși. Se irosesc astfel zeci de talente. Astăzi, handballul, — ne-au arătat-o ultimile întâlniri, — tinde către o notă de duritate, ce nu poate permite decât unui jucător încercat să evolueze alături de o echipă de valoare egală.

*

Și totuși, juniorii pe care-i are handballul nu pot fi întrebuințați decât în categoriile superioare.

Dece? Nu există o catego-

I. Manoliu

(Cont. pag. IV col. 6—7)

JOI PE LACUL FLOREASCA

LUPTE STRÂNSE ȘI RECORD DE SPECTATORI LA CAMPIONATELE DISTRICTUALE DE CANOTAJ

— AU ASISTAT PESTE 5000 SPECTATORI,- TIMPURI EXCELENTE,- ORGANIZARE IREPROȘABILĂ —

După cum ne-am așteptat, un public numeros a venit să încurajeze pe participanții la campionatele regionale de canotaj.

Concursurile s'au desfășurat într'o ordine și sportivitate desăvârșită, cu excepția echipei B.N.R. la skiff 4+1 fete, care n'a reușit să se încadreze în această notă.

Echipa BNR ar trebui să ia exemplu dela echipele CFR-ului sau Godeanu, care, prin felul cum au știut să respecte culoarele și traseul în timpul concursurilor, merită toate laudele și aplauzele pe care le-au primit.

Concursul a început cu o punctualitate demnă de admirat la ora la care fusese programată prima cursă.

Filmul probelor

Prima probă-cursă de *skiff pe var* — proba care necesită o tehnică avansată și un asiduu antrenament — a fost câștigată ușor de gruparea GODEANU.

Imediat după plecare, Gazelectra se instalează în frunte, conducând cursa pe tot parcursul următă, îndeaproape, de Godeanu.

La 100 metri de sosire, echipa Gaz-electra are un defect de ambarcație, fiind nevoită să încetinească alura.

De acest fapt profită Godeanu, care, după ce recuperează din handicap, trece prima linie de sosire, urmată la 15 sec. de Gazelectra.

Echipa Godeanu, formată din Retinski, Progreseanu și Otty Peter a parcurs distanța de 1000 m. în 4'18".

A doua a sosit Gazelectra, cu Voicu Petre, Saghin Mihai și Dan Miulescu.

Kaiac simplu juniori

A doua probă — Caiac simplu pentru juniori — a întrunit la start cei mai mulți concurenți (11)

NUȚI ȘERBAN
Nautica

și la care numai BNR-ul a prezentat șase concurenți.

Concurenții pornesc repede la a doua plecare — prima fusese greșită — mergând pe aceiași linie.

Lupta este destul de strânsă, dacă ținem seama că la 500 m. CFR conducea numai cu o jumătate de barcă.

După ce își mărește avantajul, Dutu (CFR) câștigă proba, cu 4.54.5 urmat de Ardeleanu Bebe (Nautica) cu 4.59.2 și Mihalache (F. Roman) 5.01.8.

Skiff simplu juniori

Imediat după plecare, BNR-iștii și CFR-iștii iau conducerea urmați de Gazelectra.

După o cursă foarte frumoasă, Vasilescu Alex., dela CFR, câștigă cursa, cu 4.02.2, la numai 2 sec. de Florescu Mihai dela Gazelectra.

Kaiac dublu fete consacrate

Nautica, după ce se detașează tot mai mult de BNR, câștigă ușor cursa.

Echipa „NAUTICEI", compusă din Elena Șerban și Mihaela Ionescu, câștigă cu 2.47.2/5, față de BNR. (Paraschivescu Honorina, Lucrețla Ștefan) care sosește cu 5 sec. mai târziu.

La începătoare, câștigă *Nautica B.*, urmată de *Nautica C.*

Skiff 4 + 1 băeți

Gazelectra câștigă cursa la 2 lungimi, înaintea echipei Godeanu, care, cu toate că a depus tot efortul spre a câștiga cursa, nu reușește să se claseze decât la locul doi.

Kaiac simplu seniori

Proba este câștigată de Dordea Pascu dela BNR, care, pe ultima sută de metri, trage puternic, reușind să întreacă cu o jumătate de barcă pe Dutu Gh. dela CFR.

Skiff dublu juniori și seniori

Echipa Gazelectra câștigă cursa cea mai disputată a zilei. Cu toată îndârjirea cu care a luptat, Godeanu n'a reușit să ocupe decât locul doi, la jumătate de lungime, cu 3'24".

Kaiac dublu juniori

Lupta pentru primul loc s'a dat începând dela 800 m. între Nautica A și CFR. Cursa este câștigată de Nautica. A cu 4.27 la o diferență de numai o secundă, înaintea CFR-ului.

Skiff 4 + 1 fete

Startul se dă, de câteva ori greșit, după care echipa BNR abandonează, dând dovadă de lipsă de sportivitate, lucru pe care dorim să nu'l mai vedem repetat.

Godeanu câștigă detașat cursa, fără a depune eforturi prea mari, dând dovadă de o tehnică mult avansată față de ceilalți concurenți.

Kaiac simplu începători și consacrați (600 m.)

După ce conduce 300 m., Honorina Paraschivescu (BNR) este învinsă, pe ultima sută de metri, de Elena Șerban (Nautica), care a dat dovadă de o voință rară.

La începătoare, a câștigat Gaby Corneanu (Nautica) cu 3.11.

Skiff simplu seniori

Cu toate că a fost condus de Bunescu Gh. (Competrol) 500 m., Coreni (Godeanu) câștigă proba la numai 4/5 diferență.

1) Coreni Eugen 3.33".

2) Bunescu 3.33 4/5.

Kaiac dublu seniori

Echipa BNR-ului A, formată din Dordea Pascu și Zăvoianu, câștigă proba — cu jumătate barcă — după ce s'a luptat pe tot parcursul cu echipa B. a BNR-ului.

Skiff 4 + 1 juniori și seniori

După ce se dă o luptă strânsă între Gazelectra A și Gazelectra C, echipa A ia un avantaj apreciabil, câștigând astfel una dintre cele mai interesante probe ale zilei.

Mihai Brociner

F.A.R. ÎN PLINĂ CAMPANIE...

O NOUĂ ȘCOALĂ DE SBOR FĂRĂ MOTOR SE INAUGUREAZĂ MÂINE LA TIMIȘOARA

Propunându-și o cât mai largă difuzare a aviației în massele populare, F. A. R. a organizat, încă din primăvară mai multe școli de pilotaj.

Și tot în dorința de a populariza „sportul cu aripi" F. A. R., cu concursul C. G. M. a inițiat mai multe serbări aviatice, care s'au bucurat de un necontestat succes.

Venit să dea un nou prilej de afirmare a aviației, meetingul dela Timișoara care are loc mâine, va întruni încă odată pe cei mai buni piloți ai noștri.

Fiind ocazionat de inaugurarea școlii de sbor fără motor și a aerodromului „Teohari Georgescu", acest meeting va oferi publicului timișorean unul din cele mai reușite spectacole.

Ca și la celelalte manifestațiuni aeronautice Secția Aviatică CFR., de pe lângă Consiliul Sind. Jud. Ilfov, va fi în frunte, participând cu 7 avioane „Klemm 35" trei „Buker Jungmann" și un avion de acrobație „Bucker Jungmeister".

Cele șapte avioane „Klemm 35" vor fi pilotate de: Cazan P., Cara A., Răducan H., Mitrofan C., Ursu F., Chivu Gh. și Romanițeanu I., Pelin N., Munteanu D. și Ștefan V. *vor pilota cele 3 avioane „Bucker Jungmann".*

Și de astă dată...

...TUTUIANU își va arăta îndemânarea. Pilotând un avion „Bucker Jungmeister" al F. A. R., Tutuianu împreună cu Podgurski pe un „Bucker Jungmeister", vor electriza din nou asistența.

Parașutismul...

...va fi prezent la acest meeting prin binecunoscuții *Pangică N., Schower* și *Traian Dumitrescu Popa.*

Dela centru se vor deplasa la Timișoara d-nii:

D. IVAN, secretar federal, prof. HANGEA, BOGDANOIU și TR. SUBOTIN din partea Federației Aeronautice Române, iar din partea Sindicatelor Unite C. F. R. și a Sind. C. F. R. vor asista d-nii IONESCU N. și DRANCA.

Romulus Scurtu

MÂINE SE DISPUTĂ

«MARELE PREMIU AL ORAȘULUI BRAȘOV»

A TREIA PROBĂ A CAMPIONATULUI NAȚIONAL DE VITEZĂ PE CIRCUIT ÎNCHIS

— NUMĂR RECORD DE CONCURENȚI —

Mâine dimineață la orele 9, se vor da startul într'una din cele mai importante competiții motocicliste și automobiliste ale anului. Brașovul, un puternic centru al sporturilor cu motor din țara noastră, găzduește această mare manifestațiune care se va disputa sub numele de..

„Marele premiu al orașului Brașov"

Pentru cei mai „vechi", concurenți sau spectatori, cursele dela Brașov reprezintă ceva mai mult decât pentru cei „tineri" într'ale sporturilor cu motor. Și aceasta, pentrucă „Marele Premiu Brașov" se va disputa pentru a șasea oară, după o întrerupere de 8 ani. Din 1935, 1936, 1937 și până în 1940, oameni care iubeau sporturile cu motor au încercat să realizeze succese hotărîtoare pentru a consacra definitiv aceste sporturi. Dar vitregia timpurilor, le-a permis numai succese de timp limitat, le-a permis să organizeze spectacole de succes, dar fără o continuitate sub egida progresului, fără consecințele unei afirmări definitive și complete.

Mâine, la 29 August 1948, se dispută din nou „Marele Premiu al Orașului Brașov".

De data aceasta, el găsește sporturile cu motor într'o situație cu totul deosebită de acea din trecut. Situația, este datorită în primul rând noului suflu de viață care străbate sportul în Republica Populară Română, a ideii de sport popular, care stă la baza muncii

WALTER AGATHON

celor care vor să facă din toate sporturile discipline valabile ale existenței.

„MARELE PREMIU AL ORAȘULUI BRAȘOV", trebue să constitue un succes din toate punctele de vedere. Consecințele acestui succes ar fi, desigur, multe și folositoare.

Noi entuziaști pentru sporturile cu motor, spectatori și concurenți viitori, reluarea contactului sportiv între alergătorii bucureșteni și provinciali și între grupările Capitalei și cele ale provinciei, în plus experiența unei noi curse de mari proporții, sunt câteva puncte cari trebuesc atinse, condiționate de o optimă desfășurare.

Disciplina...

...din partea alergătorilor cât și din partea publicului, sunt condiții de prim ordin, pentru atingerea unui succes.

In ceace îl privește pe alergătorii noștrii, faptul că în momentul semnării buletinului de înscriere fiecare a primit câte un regulament și o foaie conținând „Instrucțiuni pentru concurenți", reprezintă un pas înainte.

Disciplina din partea publicului spectator, este acea care lasă mai mult de dorit. In momentul în care acest public va înțelege că actele de indisciplină în interiorul unui traseu de curse, pot merge până la a cauza accidente, se va fi făcut un pas înainte.

Concurenții între ei...

In numărul nostru de ieri, am făcut un mic calcul al șanselor, având ca bază de plecare exclusiv antecedentele — natural sportive — ale respectivilor.

Nu știm însă dacă noile nume care populează lista înscrierilor la mai toate clasele și categorlile, vor putea sau nu să concureze cu succes și la care numai BNR-ul a prezentat șase concurenți.

(Continuare în pag. VI col. 3—4)

Pe întinsul liniștit al apei, un echipaj 4-|-1, în plin efort...

Nu e de mirare că același Scanavy, om devotat al patronului, încerca spargerea grevei. El îndemna pe cei mai slabi de înger să reia lucrul, îi era frică să nu fie trecut pe lista neagră.

Așa s'a născut necesitatea picheteloi de grevă.

Noaptea era întunecoasă. Prin fața gardului de sârmă, Renoir și Barathon patrulau liniștiți. Strungarul aprindea ultima țigară din tabacheră, când ciclistul l-a atras atenția asupra unui sunet curios.

— Acum să te ții Pierre!

Farurile orbitoare ale camionului au luminat dintr'odată fabrica. Polițiști din garda mobilă au sărit sprinteni din mașină.

Somațiunile nu au fost respectate și busculada a început. Bastoanele de cauciuc vâjâiau în aer, lovind oamenii care se apărau cu pumnii. Mai apoi au intrat în funcțiune și paturile de pușcă.

Cădeau oamenii câte unul, sub lovituri Nicio vălcăreală, niciun țipăt. Poate doar scrâșniri din dinți, în focul luptei.

Cu ochiul vânăt, o buză umflată și dureri groaznice la umărul accidentat, pe care loviturile nu l-au ferit, Barathon se trezi din amețeală în camionul poliției. Aerul, curentul produs de mersul rapid al mașinii, îi făcea bine.

Fuseseră arestați cu toții. Au urmat zilele de cercetări inchizitoriale, cu metodele obișnuite față de muncitori.

Pierre a fost printre puținii care au scăpat. Și asta o datora mai mult renumelui său de ciclist. Îl recunoscuse un comisar, care a pledat în favoarea celui pe care-l aplaudase altă dată la velodrom.

Renoir, în schimb, a ajuns în fața justiției. Barbiche le-a împărțit subiectele și fiecare dintre acuzați a transformat răspunsurile la interogatoriu în rechizitoriul lumii putrede a capitalismului, în care se practică cea mai cruntă exploatare a omului de către om.

Sentința s'a dat pe nerăsuflate. „L'Humanité" a apărut în seara aceea în ediție specială. Titluri mari anunțau: „Criminalii în fotolii directoriale — oamenii muncii la închisoare! Greviștii dela „Garraud" condamnați la 6 luni închisoare!".

Barathon e desnădăjduit. A pierdut pe cel mai bun prieten și sfetnic al lui, pe Renoir! Dar a învățat destule dela maistrul strungar, ca să știe să alunge tristețea.

Fabrica s'a închis și oamenii pătimesc. Sunt atâția care nu au ce mânca. Sindicatul face apel la mărinimia tuturor celor ce pot mări fondul de grevă.

Pierre însuși, lipsit de câștigul săptămânal, e nevoit să recurgă la un gest eroic pentru mentalitatea lui, pentru idealurile lui.

Cu câtă emoție s'a aplecat peste casetа ascunsă (în care stăteau banii agonisiți din ciclism, în care păstra și căsuța dela Fleurie și surtucul de lână și boii mari, mari...

A dat cu degetele printre maldărele de bancnote, le-a pipăit, le-a numărat. A rămas așa cu mâinile suspendate în aer, meditând. Trebule să se atingă de ei, doar nu mai are cu ce trăi. Și-apoi ce rost mai are să strângi, să strângi mereu, cu sgârcenie, atâția bani, când alții suferă și nu au nici de pâine, nici de leacuri.

S'a prezentat a doua zi la Sindicat. Când a scos teancul de hârtii din buzunar le-a privit întâi lung, ca pentru ultima oară și ca o lovitură de pumn dată tuturor idealurilor lui mici burgheze, le-a pus brusc pe masa responsabilului, zicând:

— Uite, tovarășe! I-am câștigat banii ăștia bătându-mi joc de patronii care voiau să mă tragă pe sfoară. Acuma să-i dați ălora de suferă. Și pentru copiii lui Rigaud și pentru ofticoșii sărmanului Cachot și pentru toți. Eu nu mai vreau să știu de ce i-am strâns...

XXI

Timpul trece și omul trebue să facă ceva.

— Ei, ce faci, alergi?

Așezat la masa dela „Soufflot", Pierre învârtea nervos șapca între degete.

Sigur că vrea să alerge. Numai că ar trebui să cunoască și condițiile.

De câtăva vreme, reluase antrenamentele, câștiga curse mici duminicale, nesemnificative, la care alerga pe cont propriu, acoperind din micile premii cheltuelile de antrenori mecanici. Rezultatele sale nu erau însă atât de excepționale, ca cineva să-l ia în seamă. Totuși, a câștigat campionatul Franței pe 100 Km., la care se înscrisese individual.

Simțea că în ediția de toamnă a „Roatei de Aur", ar putea face o figură care să-l reabiliteze ca ciclist. Dar, oricum, 48 ore de pedalat însemna un efort considerabil și înainte de a-l încerca, voia să știe ce îi va aduce.

Și apoi, cine e tânărul acesta de partea cealaltă a mesei, care nu prea prezintă garanțiile unui om serios?

Chefneux, cu toate aparențele lui de detractat, de om ratat, avea o inimă de aur. Avusese un viciu, care l-a ruinat: cursele de cai. Acum trăia din expediente și masa de toate zilele (o singură dată pe zi) și-o procura din cei 6 franci neînsemnați pe care-i încasa ca pomeur...

(Va urma)

REZUMATUL CAPITOLELOR PRECEDENTE

DURAND încearcă să-l convingă pe BARATHON să bată în manajamentul lui recordul orei. BARATHON primește, dar, simțind că pe talentul lui, Durand urmărește un câștig, pune condiția să fie plătit cu kilometrul. De voe de nevoe. Durand acceptă. A doua zi Barathon doboară recordul orei. Apoi pleacă la Paris, se căsătorește cu Marianne și începe o carieră strălucită. Un accident îi oprește ascensiunea. Durand nemulțumit că nu-i mai aduce un câștig mănos, rupe contractul cu el.